

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/710/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612207140
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612207140.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava proti odporkyni: K. G., bytom D., J. L. XXXX/X, t.č. U., Q. O. W., E. O. E. D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 80,13 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske, č.k. 4C/51/2013-119 zo dňa 11. marca 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,61 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, rozhodol vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok v sume 9,80 Eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia, odporkyni náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania v sume 48,82 Eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že navrhovateľ sa návrhom domáhal proti odporkyni zaplatenia sumy 80,13 Eur spolu s úrokom z omeškania 9,5% ročne zo sumy 80,13 Eur od 16.12.2006 do zaplatenia a trov konania. Návrh odôvodnil tým, že s účinnosťou od 01.01.2006 zrušením bez likvidácie došlo k zániku spoločnosti, ktorá bola účastníkom zmluvného vzťahu, pričom imanie zanikajúcej spoločnosti prešlo na spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. (postupca), ktorá sa v dôsledku zlúčenia stala právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi postupcom a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku proti odporcovi. Dňa 27.02.2002 bola uzatvorená zmluva č. 5452263564, ktorou sa odporkyňa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Túto povinnosť si neplnila, čím sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia pohľadávky dlhovala sumu pozostávajúcu z neuhradených splátok v celkovej výške 80,13 Eur. Okresný súd vo veci samej rozhodol platobným rozkazom zo dňa 26.11.2012, č.k. 20Ro/544/2012-22, ktorý bol uznesením zo dňa 07.03.2013, č.k. 20Ro/544/2012-45 zrušený pre nemožnosť doručiť ho odporkyni do vlastných rúk. Podaním zo dňa 06.03.2014, doplneným písomne dňa 10.03.2014 navrhovateľ vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Zároveň požiadal o vrátenie súdneho poplatku. Právne okresný súd vec posúdil podľa § 96 ods. 1,2,3 O.s.p. v spojení s § 11 ods. 3 veta prvá, ods. 4, § 11 ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Navrhovateľ vzal návrh v celom

rozsahu späť, preto súd podľa citovaných ustanovení zákona konanie zastavil. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh v sume 16,50 Eur. Keďže bolo konanie zastavené pred prvým pojednávaním vo veci, vracia sa mu krátený o 6,70 Eur (§ 11 ods. 4 cit. zák.), t.j. v sume 9,80 Eur. Súdny poplatok vráti daňový úrad príslušný podľa miesta sídla navrhovateľa (Bratislava) po právoplatnosti tohto uznesenia. O náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že na ich náhradu zaviazal navrhovateľa. Rozhodol tak z dôvodu, že zastavenie konania procesne zavinil navrhovateľ tým, že vzal návrh späť. Preto je povinný uhradiť trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Tropy konania vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby po 16,60 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady, vyjadrenie k žalobnému návrhu) a z dvoch režijných paušálov po 7,81 Eur, spolu 48,82 Eur. Súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nemal priznať. Úkony právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, za ktoré súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu, boli vykonané účelne. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 O.s.p.) a každý účastník sa môže dať zastúpiť v konaní advokátom (§ 25 ods. 1 O.s.p.). Okresný súd konštatoval, že O.s.p. nevylučuje možnosť, aby sa advokátom dal zastúpiť aj vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O.s.p.. O nepriznaní náhrady trov konania odporkyni súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že hoci zastavenie konania procesne zavinil navrhovateľ, odporkyňa v konaní žiadne trovy nevznikli, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil tropy odvolacieho konania vo výške 19,61 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Zastával názor, že vedľajší účastník, združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenia majú vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa pritom môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3CoB 259/2011. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Navrhovateľ bol názoru, že v danom prípade bola na mieste aplikácia § 150 ods. O.s.p., keďže vo veci sa jedná o drobný spor a tropy právneho zastúpenia sú značne neprimerané výške žalovanej pohľadávky.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 Eur. Namietal, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú tropy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Argumentáciu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí sám z podstaty existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach označil za účelovú, nelogickú až absurdnú. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípů

"rovnosť zbraní". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zavinil zastavenie konania.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyni zaplataenia istiny v sume 80,13 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa zo dňa 06.03.2014, doplneným písomne dňa 10.03.2014, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporkyni bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporkyňa splnila to, čoho sa podaným návrhom voči nej domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporkyni preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto jej ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, odvolací súd preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účasti, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účasti, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka, opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou, poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci, spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli

zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom. Súd prvého stupňa preto v danej veci správne uzavrel, že nakoľko navrhovateľ svoj návrh vzal späť, z procesného hľadiska platí, že zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, a preto je navrhovateľ v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. povinný uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania. Za účelne vynaložené trovy v súlade so súdnou praxou potom považoval odmenu za prevzatie a prípravu zastupovania podľa § 14 ods. 1 písm. a/ (prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby, vrátane prvej porady s klientom), písm. b/ (písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej - vyjadrenie k žalobnému návrhu), a to vo výške podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky ako aj režijný paušál priznaný podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Odvolací súd dodáva, že v konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezistil ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

Odvolací súd na základe uvedeného uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 48,82 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené okresnému súdu dňa 27.05.2014 + režijný paušál 8,04 Eur + 20 % DPH vo výške 3,27 Eur t.j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,61 Eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.